

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1946 kl. 4 em.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om utredning angående
sänkning av emeritiåldern för ordinarie präster.*

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 111, vilken behandlats av första lagutskottet, ha herrar *Hallén* och *Hedlund* i Östersund hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag i fråga om under vilka förutsättningar en sänkning må kunna företagas av emeritiåldern för ordinarie präster.

Beträffande motiveringen till motionärernas hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 4 § lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster är ordinarie präst pliktig att, mot åtnjutande av emeritilön, från tjänsten avgå:

a) när han fyllt 70 år; eller

b) när han fyllt 65 år samt under mer än 3 av de senast förflutna 5 åren varit i följd av obotlig sjukdom eller ålderdomssvaghets orsakad att själv fullgöra sina tjänsteåligganden och av sådan anledning åtnutit tjänstledighet; eller

c) när han — utan att uppfylla de under a) eller b) uppställda fordringarna — efter att under 5 på varandra följande år på grund av sjukdom, vanförhet eller lyte varit ur stånd att tjänstgöra, finnes vara för framtiden till tjänstgöring oförmögen.

Utskottet har i den ordning § 46 riksdagsordningen föreskriver begärt yttrande över motionen från kammarkollegium och statskontoret samt domkapitlet i Uppsala ärkestift, Lunds och Luleå stift. Därjämte har utskottet berett Allmänna svenska prästföreningens centralstyrelse tillfälle att avgiva yttrande över motionen. De begärda yttrandena hava inkommit.

Utskottet.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 1 mars 1946 har statsrådet Quensel samma dag tillkallat särskilda sakkunniga att inom ecklesiastikdepartementet biträda med utredning och avgiva förslag till revision av bestämmelserna om prästerskapets avlöning och vad därmed sammanhör.

Det genom förevarande motion väckta spörsmålet om sänkning av emeritiåldern för ordinarie präster tillhör de frågor, som gjorts till föremål för utredning genom de sakkunniga. Med hänsyn härtill finner utskottet det icke vara påkallat att föreslå riksdagen att företaga någon åtgärd i anledning av motionerna.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion, II: 111, icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 april 1946.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar *Schlyter*, *Bergquist*, *Karl Emil Johanson*, *Westman*, *Krügel*, *Löthner*, *Olofsson* och *William Ohlsson*;

från andra kammaren: herrar *Hedlund* i Östersund och *Björling*, fru *Gustafson* samt herrar *Landgren*, *Gustafsson* i Lekåsa, *Sundström* i Vikmanshyttan, *Sveningsson* och *Andersson* i Mölndal.

Stockholm 1946. Kungl. Boktryckeriet P. A. Norstedt & Söner.

461643